

JE LIBO KÁVU?

Je mnoho profesí, které řadíme mezi jakési vyvolené, čímsi výjimečné, a ti, kdo je provozují, jsou často terčem zájmu médií, aby se i čtenář nebo divák mohl zprostředkovaně ocitnout buď na výsluní, anebo v pekle. Potkal jsem letos na jaře Belgičanku Cleo Verheylewegen a naprosto spontánně se začal vyptávat, aniž bych na počátku té zповědi tušil, že z toho vznikne článek.

Text: Petr Láska | Foto: Ivo Goldbach

Vstoupil jsem na palubu charterové lodě, která vypadala do posledního detailu prostě jinak. Nebyla strohá jako věci, které si obvykle půjčujeme a jdou z ruky do ruky. Byla prostě do posledního detailu útulná. Nechyběla prostírání, vázičky s květinami, dekorační předměty, obrázky a spousta dalších drobností, které vyvolávaly pocit, že jsem vlezl k někomu domů. Někdo musel tomu prostoru vdechnout duši. Někdo, kdo má mimořádný smysl pro detail.

„Dáte si po dlouhé cestě kávu?“ zeptala se mě Cleo a já nemohl spustit oči z její

pozitivně naladěné tváře a zapomněl jsem v tu chvíli i na to, že jsem celou noc nespál. „Jmenuji se Cleo a budu se o vás v následujících dnech starat. Kdybyste cokoli potřeboval, neváhejte mi to sdělit.“

Hlavně jsem se v tu chvíli potřeboval na mnoho věcí vyptávat, a tak jsem neváhal s tím hned začít.

Petr: Jaký byl váš vztah k lodím a vodě před tím, než jste poprvé vstoupila na palubu lodě? Měla jste strach?

Cleo: Můj otec miloval plachtění a když jsem byla dítě, mnohokrát jsme se společně plavili přes víkendy v Severním

moři anebo například v jižní Francii v době školních prázdnin. Začala jsem dospívat a šla na univerzitu a potom do zaměstnání, celá ta léta jsem nevstoupila na loď, až v roce 2008 zde v Řecku. A okamžitě jsem si to opět zamilovala. A pokud mám mluvit o strachu, tak ten mě moc často netrápí, naprosto důvěřuji kapitánovi. Ovšem na rozbouřeném moři uprostřed Atlantiku jsem se bála mnohokrát.

Petr: Jak se stalo, že jste zase našla cestu na palubu lodí?

Cleo: Vyrázila jsem se svou kolegyní, s kterou jsem pracovala v Belgii, plachtit

do Řecka. Vzápětí nato ona odešla ze zaměstnání a vydala se zpět do Řecka dělat hostesku na charterové lodi. Přišlo mi to dokonale, když se práce stane pomalu velkou dovolenou, a začala jsem si pohrávat s myšlenkou, že se také přestěhuji do Řecka a vydám se stejnou cestou za novým životním dobrodružstvím. A to se i stalo.

Petr: Bylo od prvního momentu jasné, že to pro vás bude nová profesní dráha, nebo to bylo stále jen dočasné dobrodružství?

Cleo: Nebylo to tak úplně přesně. Nejdřív jsem si myslela, že budu pracovat

na základně charterové společnosti, a ani mě nenapadlo, že se stanu hosteskou na palubě lodi a budu muset vařit. Asi rok jsem dělala asistentku manažera základny a potom jsem se rozhodla, že zkusím dělat hostesku na palubě luxusního katamaranu. Bylo to v dubnu 2011, když jsem poprvé na palubě katamaranu Lagoon 620 přeplula Atlantik ze západu na východ. A od té doby pracuji jako hosteska a kuchař na palubě luxusních katamaranů Lagoon.

Petr: Musí být velmi psychicky náročné nalézt v každé situaci dobrý a korektní vztah k hostům, protože ne všichni hosté jsou dobří a korektní. Jak toto zvládáte?

Cleo: Několik posledních let mám neuvěřitelné štěstí na hosty, stane se opravdu jen velmi zřídka, kdy nemohu nalézt k hostům cestu. Samozřejmě, někdy je potřeba řídit se vědomě pravidly chování, ale obecně mohu říci, že vztahy mezi posádkou a hosty jsou pro mě většinou dobré. Často se potom vytvoří takový vztah, že mě hosté opakovaně zvou k sobě domů, ale na to, bohužel, nemám čas. Když už nejsem na palubě lodi, pak jsou pro mě nejcennější okamžiky, které mohu strávit doma.

Petr: Jaké jsou vlastně všechny vaše úkoly na palubě?

Cleo: Nejlépe to asi lze vyjádřit tak, že jsem jejich hosteska. Vše pro mě začíná tím, že připravuji loď na příjezd hostů.

Jsem jejich kuchařkou a připravuji jídelníček společně s hosty podle jejich preferencí. Každý den uklízím jejich kajuty a pomáhám jim s jakýmkoliv požadavkem, od vodních sportů, přes koktejly až po exkurze na pevnině.

Petr: To v mých očích vypadá, jako byste neměla soukromý život. Vstáváte jako první a jako poslední chodíte spát. Je to tak?

Cleo: Ano i ne. Každá skupina hostů je jiná a každý den je jiný. V některých případech se střídáme s kapitánem, kdy já jdu spát dříve a on zůstává s hosty. Někdy on vstává dříve a jde nakoupit čerstvé pečivo anebo umýt palubu. Vše závisí na tom, jak si hosté utvářejí svůj pobyt na palubě lodi. Pokud on má těžký týden, kdy se musí starat o hosty téměř denně pozdě do noci, pak já vstávám dříve a zajistím snídaní a ranní úklid. A kapitán může spát o něco déle.

Petr: Vaše předchozí zaměstnání bylo v agentuře, která se specializovala na event management. Nyní vaříte, uklízíte a aranžujete vše na palubě. Co vás vedlo k razantní změně?

Cleo: Když jsem tehdy jela s kolegyní plachtit do Řecka, věděla jsem, že chci jednoho dne žít někde u moře. Miluju tu vůni vzduchu, barvy, pocity na moři a jsem skutečně vášnivou kuchařkou. Pokud jsem schopná vytvořit malé skupině hostů atmosféru nezapomenutelné dovolené, pak je to >>>

výzva naplnění malého eventu. Týden za týdnem s různými lidmi, z různých částí světa. Velmi si to užívám. Baví mě sdílet s hosty jejich nadšení a cítit se skvěle, jakmile opustíme domovský přístav a já můžu začít je rozmazlovat.

Petr: Co se týká vaření a sestavování menu, zajímalo by mě, jak to konkrétně děláte?

Cleo: Na začátku hosté vyplní formulář, v němž uvedou všechny svoje preference, a na základě toho pak začnu připravovat menu, které s nimi dále diskutuji. Vždy je totiž velmi důležité napřed sestavit menu, než se vydám před vyplutím na velký nákup. Na papíře mám menu do posledního detailu, od snídaně přes svačiny, oběd, večeři až po odpolední zákusky ke kávě. Někdy je velmi těžké najít dobře zásobený obchod na odlehlém ostrově. Loď má tři lednice a mrazák, takže se snažím vše nakoupit na celý týden před vyplutím.

Petr: Co je vašim nejoblíbenějším jídlem? Snažíte se někdy nabídnout hostům to samé?

Cleo: To je velmi snadné. Mám nejradši středomořskou kuchyni a nejraději a nejčastěji dělám krásné, barvami hýřící, lehké a čerstvé obložené talíře. V Karibiku potom vařím víceméně tropickou kuchyni a také miluji thajskou kuchyni. Během týdenního pobytu hostů většinou zařadím tak dvakrát nějaké asijské jídlo.

Petr: Nyní jsme na palubě úplně nového katamaranu Lagoon 52, který se jmenuje Kepi. Jaké jsou vaše první zkušenosti s touto lodí?

Cleo: Kepi je krásná loď a já jsem úplně fascinována její krásnou kuchyní. Mám zde spoustu úložných prostor, velkou pracovní plochu, velkou lednici a myčku nádobí. Výhled všemi směry z kuchyně, a tedy i salónu je pro mě velmi důležitý, protože zde uvnitř strávím vždy většinu dne. Pokud máme na palubě osm hostů, pak zde není pocit plné lodě, protože máme přední palubu ke slunění, flybridge a zadní kokpit. Hosté se tak rozprostírají po lodi a já mám mnohdy pocit, že jsem tady sama.

Petr: Které místo v Řecku je vaše nejoblíbenější a proč?

Cleo: Miluji zde tolik různých míst a možná jsem dosud neobjevila to nejlepší. Kdo ví? Miluji ostrov Dodecanese, ale žádné místo neupřednostňuji, každé z nich má svůj šarm a je jedinečné. V poslední době stále častěji plujeme na Kyklády, které miluji pro jejich architekturu, typickou bílo-modrou kombinaci a větrné mlýny.

Petr: Co byste chtěla říci těm, kteří by chtěli nastoupit stejnou cestu jako vy?

Cleo: Jestli máte rádi moře a plachtění, rádi vaříte a staráte se o jiné lidi, pak... just do it!

Děkuji vám mnohokrát za váš čas. ▲

